

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez stosowanie obniżki stawki podatku akcyzowego na podstawie regionalnych przepisów przyjętych przez region Friuli-Wenecja Julijska, przewidujących system składek od benzyny i oleju napędowego stosowanych jako paliwo silnikowe dotyczący sprzedaży tych produktów mieszkańcom regionu Friuli-Wenecja Julijska, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 i 19 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾.
- obciążenie Republika Włoska kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Regionalne przepisy wydane przez region Friuli-Wenecja Julijska wprowadziły system składek od benzyny i oleju napędowego stosowanych jako paliwo silnikowe dotyczący sprzedaży tych produktów mieszkańcom regionu Friuli-Wenecja Julijska. System ten przewiduje zasadniczo, że w chwili zakupu paliwa z dystrybutora prowadzący stację paliw powinni uiścić stałą kwotę (od litra), obniżając cenę należną za to paliwo. Regionalny organ administracji zwraca prowadzącym stacje paliw kwotę wypłaconą przy zakupach paliwa dokonanych przez uprawnione osoby.

Systematyka dyrektywy 2003/96/WE, w której dokonano restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, wymaga, by na całym terytorium wszystkich państw członkowskich istniał jednolity poziom opodatkowania dla poszczególnych produktów i zastosowań. Zasada ta wynika z ogólnej ratio legis dyrektywy, a w szczególności z zapisów motywów 5 i 15, a także z brzmienia przepisów samej dyrektywy oraz wykładni systemowej całości tych przepisów. Od zasady, zgodnie z którą każde państwo członkowskie powinno ustanowić jednolity poziom opodatkowania dla poszczególnych produktów i zastosowań, można wprowadzić odstępstwo wyłącznie w przypadkach wyraźnie określonych w samej dyrektywie. Dyrektywa 2003/96 zawiera szereg przepisów upoważniających państwa członkowskie do stosowania obniżek, zwolnień lub zróżnicowania dotyczących poziomu opodatkowania dla określonych produktów lub zastosowań. Są to w szczególności przepisy art. 5, 7, 15, 16 i 17, a także art. 18 i 19 dyrektywy. Te obniżki, zwolnienia lub zróżnicowanie mogą być wprowadzane przez państwa członkowskie według zasad określonych w art. 6 dyrektywy. Ten przepis stanowi, że państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia lub obniżki bezpośrednio albo przez zróżnicowaną stawkę, albo przez refundowanie całości lub części kwoty opodatkowania.

Zdaniem Komisji niniejszy przypadek stanowi obniżkę stawki akcyzy od paliwa silnikowego niedozwoloną przez dyrektywę 2003/96/WE dotyczącą opodatkowania produktów energetycznych.

Komisja podnosi więc, że w niniejszym przypadku Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 i 19 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 283, s. 51.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 listopada 2018 r. w sprawie T-219/10 RENV, World Duty Free Group/Komisja, wniesione w dniu 29 stycznia 2019 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-64/19 P)

(2019/C 112/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. A. Sampol Pucurull, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: World Duty Free Group, SA, poprzednio Autogrill España, SA, i Komisja Europejska

Interwenienci popierający żądania skarżącej w pierwszej instancji: Republika Federalna Niemiec i Irlandia

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uchylenie wydanego przez Sąd wyroku z dnia 15 listopada 2018 r., T-219/10 RENV World Duty Free Group, SA/Komisja Europejska ⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 spornej decyzji w zakresie, w jakim Komisja w decyzji 2011/5/WE z dnia 28 października 2009 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) wdrożonej przez Hiszpanię ⁽²⁾ uznała, że rozpatrywany środek podatkowy stanowi pomoc państwa, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało oparte na jednym tylko zarzucie, który powinien doprowadzić do uchylenia zaskarżonego wyroku. Zdaniem Hiszpanii Sąd dopuścił się naruszenia prawa w rozumieniu art. 58 statutu Trybunału Sprawiedliwości, przyjmując błędną interpretację art. 107 ust. 1 traktatu, a w szczególności zawartego w tym postanowieniu pojęcia selektywności pomocy państwa. Ten jeden zarzut dzieli się na cztery części:

- w pierwszej kolejności Hiszpania twierdzi, że Sąd popełnił błąd przy ustalaniu ram stanowiących punkt odniesienia dla środka podatkowego, które to ramy nie odpowiadają tym określonym w spornej decyzji;
- w drugiej kolejności Hiszpania twierdzi, że Sąd dopuścił się w zaskarżonym wyroku naruszenia prawa ze względu na to, iż nie uznał, że potraktowanie pod względem podatkowym finansowej wartości firmy stanowi środek ogólny czy też samodzielne bądź swoiste ramy odniesienia;
- w trzeciej kolejności Hiszpania twierdzi, że Sąd dopuścił się w zaskarżonym wyroku naruszenia prawa również ze względu na to, iż nie określił prawidłowo ram odniesienia i w nieprawidłowy sposób przeprowadził wymaganą w wyroku World Duty Free ⁽³⁾ (sprawy połączone C-20/15 P i C-21/15 P) analizę porównawczą;
- w czwartej kolejności, błąd w identyfikacji czynnika stanowiącego składową ram odniesienia pociągnął za sobą naruszenie prawa w zakresie dotyczącym rozkładu ciężaru dowodu.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 7 listopada 2014 r., Autogrill España/Komisja (T-219/10, EU:T:2014:939)

⁽²⁾ Dz.U. UE 2011, L 7, s. 48.

⁽³⁾ Wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r. Komisja/World Duty Free Group i in. (sprawy połączone C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 listopada 2018 r. w sprawie T-399/11 RENV, Banco Santander i Santusa/Komisja, wniesione w dniu 29 stycznia 2019 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-65/19 P)

(2019/C 112/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. A. Sampol Pucurull, pełnomocnik)